

Sessizliğin Tınısı

– HülyAkyıldız · 28 Ocak 2014

Bir selam attım sessizliğe bugün her gün olduğu gibi bugün de benimleydi yüreğimin için de derinlerdeki konuşanhatta çığlık çığığa bağırın sen sessizlikte kayboluyordun...

Ne tuhaf her an senin varlığını hissederken her günüm her saniyem seninle geçerken ayrılık denen kelimenin koynunda sessizlik alıp götürüyordu seninle yaşanmış tüm anıları...

Rüzgar bile konuşuyor dağa taşa sesleniyordu da bir sen konuşmuyordun aldın sesini yitip giden ömrümle birlikte giderken çaresizliğin sokaklarında üşüyor ellerim yüreğimin kıyılarına vuruyor sessizliğin her dem ve... ve... seninle varoluşumun öyküsünü yazıyorum bu satırlara...

Gönül bahçemin solan güllerinin esareti altında yaşıyor yaşamak için hergün bir neden buluyorsam da kendime yine sensiz geçen günlerin koynunda koparıyorum tek tek solan gülleri...

Yılgınlığım yorgunluğum sensiz geçecek bir ömrün vuslata çağrısıdır belki bir gün sürgün bu yürek acılarını unuttur yaşanan ve yaşanmış tüm anıları yakarak yok ederek döner benliğine...

Unutulanlarla birlikte sende karışırın maziye...

Ve ben...ve ben... yine bir selam attım sessizliğe sevgisizliğe sessizliğe bugün...

NİCE SEVEN SESSİZLİĞİ ALMIŞTIR DA KOYNUNA GÖTÜRMÜŞTÜR GİDERKEN...

Hülya Akyıldız